

Fender American Vintage II '54 Precision

De oer-ronk

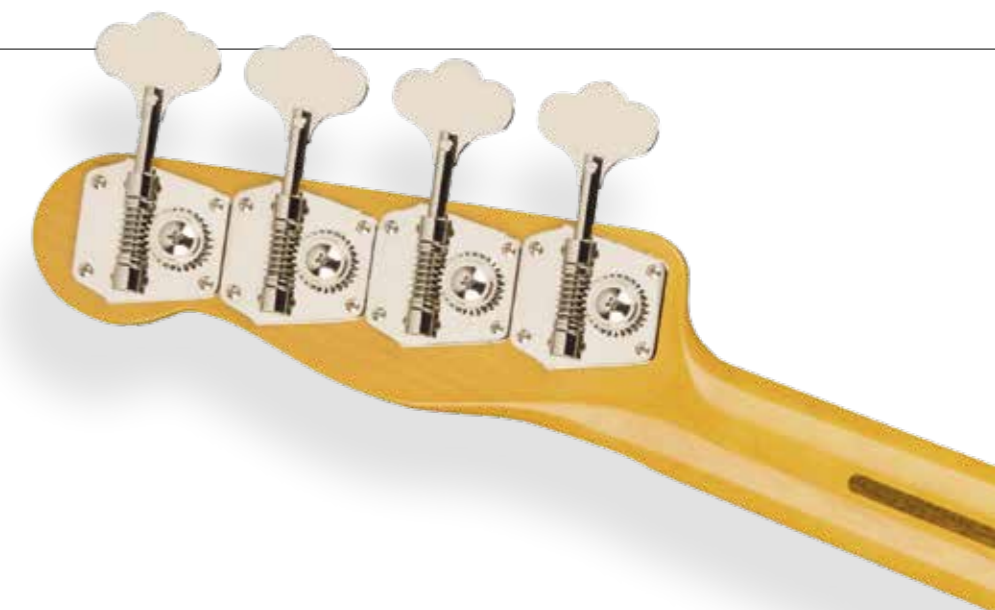
Het ontwerp van deze bas is bijna zeventig jaar oud. Sterker nog, als je zijn voorganger meerekent - en zo groot is dat verschil niet - is het zelfs meer dan zeventig jaar geleden dat Leo Fender met zijn Fender Precision Bass op de markt kwam. Bijna driekwart eeuw later is de bas nog steeds een succes terwijl het, als je het goed bekijkt, gewoon een vrij dure plank met snaren is. Toch?

De American Vintage-serie is een reeks die Fender al jaren bouwt. Soms onder een andere naam, maar altijd worden er een paar iconische jaren gekozen om instrumenten te bouwen die eruit zouden moeten zien zoals ze in dat jaar werden gemaakt. Deze Precision is ook daar weer geen uitzondering op. Het klassieke enkelspoelselement - in 1957 werd dat de bekende splitcoil - een uit één stuk esdoorn gemaakte hals en verder vrij weinig opsmuk. En toch heeft dat ontwerp

iets. Het is natuurlijk inmiddels een klassieker, net als de Fiat Panda en een Chesterfield bank, maar ook los daarvan is het een ontzettend gebalanceerd instrument dat overduidelijk in alles uitstraalt dat hij functioneel moet zijn.

Goed, genoeg nostalgisch gemijmer over vervlogen tijden. Dit is dan wel een bas die lang geleden ontworpen is, maar hij is splinternieuw en moet zich natuurlijk conformeren

aan de eisen van deze tijd. Kun je met deze ongeveer 2500 euro (straatprijs) kostende bas met een gerust hart de podia op? Om te beginnen moet je zorgen dat je flinke handen hebt, vooral links. De hals is niet alleen gemaakt van één stuk esdoorn, hij voelt ook aan alsof ze bij Fender de hele boom ervoor hebben gebruikt. Dat bevordert de stabiliteit natuurlijk, maar zal voor mensen die geen hele grote kolenschoppen hebben of dunnere halzen gewend zijn, echt wel

even wennen zijn. Een *acquired taste*, zullen we maar zeggen.

Ronk

Verder valt meteen op hoe vlekkeloos deze Precision is afgewerkt. Hij zit strak in de doorschijnende, blonde nitrocellulose lak, de frets zijn perfect, de topkam is prachtig, de hardware werkt probleemloos (let op: de stemmechanieken werken andersom!) en ook op de afstelling heb ik werkelijk helemaal niets aan te merken. Er waren ooit jaren dat de kwaliteitscontrole bij Fender te wensen overliet, maar dat ligt al heel lang achter ons en deze bas is daar een uitstekend voorbeeld van. Ook wordt hij standaard geleverd met flatwoundsnaren, wat ik op dit soort bassen echt een vereiste vind: zo zijn ze ontworpen, zo hoort het. Ook een geinige feature: op de originele bassen uit 1954 waren de brugzadels van een soort kunsthars, bedoeld als opvolger voor bakeliet, en op deze bas zijn ze volgens Fender van 'fiber'. Geen idee wat het precies is, maar het ziet er prachtig uit.

Een Precision moet 'ronk' doen. Nou, dat kan deze als geen ander. Het maakt niet uit door wat voor versterker je hem laat komen, 'ronk' is wat je krijgt. De meeste mensen kennen de ronk van de splitcoil Precision zoals je die op bijvoorbeeld oude Motown-albums hoort, maar deze ronk is anders. Er zit wat minder laag in en hij klinkt wat ruiger. Dat zal voor een deel komen door de output, die wat hoger is dan bij een splitcoil Precision. Het lijkt erop alsof er al een klein beetje oversturing van je versterker in de bas zit, want hij heeft het op alle versterkers waar ik hem op heb geprobeerd. Is dat erg? Nee, helemaal niet. Integendeel zelfs. Je hebt een soort 'rootsy' sound die uitstekend past bij de uitstraling van deze bas.

Nog even terugkomend op de hals: die is zoals gezegd vrij dik. Hiermee wil ik niet impliceren dat hij vervelend of oncomfortabel speelt. Integendeel: een uurtje spelen op deze bas is een feestje. Hij is uitstekend in balans, de hals

nodigt niet uit tot snelle licks - en dat wil je op deze bas met deze sound ook helemaal niet - en voor je het weet heb je je hele Motown- en Stax-repertoire er doorheen gejaast. En als je dan klaar bent, pak je gewoon je plectrum en ga je door je hele Carol Kaye-repertoire, dat natuurlijk nogal omvangrijk is.

Plank

Maar nu is het 2022 en ik merk dat ik toch weer nostalgisch word van deze bas. Hop, ouwe meuk de deur uit, moderne muziek spelen! Dua Lipa, Harry Styles, Tame Impala, alles uit de kast. En jawel, ook daar blinkt dit nieuwe oude basje in uit. Een fijne, gebalanceerde klank en je kunt echt alle kanten uit met dit ding. Of nou ja, zolang je maar 'ronk' wilt horen - dan kun je alles.

Dus ja, het is een plank met snaren. En dat is nou juist wat hem zo succesvol maakt: je kunt er alles mee, omdat hij je niet dwingt in een bepaald genre. Een Precision kan altijd, en deze zeker. Hij is niet goedkoop, maar je zou al je gigs ermee kunnen doen. Of nou ja, zolang je maar 'ronk' wil horen. Dan kun je alles. ●

Fender American Vintage II '54 Precision

- Kleur:** vintage blonde, nitrocellulose lak
- Body:** essen
- Hals:** esdoorn geschroefd
- Toets:** esdoorn
- Frets:** 20, vintage tall
- Element:** Pure Vintage '54 Single-Coil Precision
- Regelaars:** volume, toon
- Elektronica:** passief
- Stemmechanieken:** Fender-type, reversed
- Brug:** Fender vintage-type, fiber zadels
- Mensuur:** 34 inch
- Breedte bij topkam:** 43,2 mm
- Land van herkomst:** VS
- Extra:** incl. vintage tweedkoffer en trapezium-vormige elementkap
- Richtprijs:** € 2649,-
- fender.com**